

bylo-li se o něm usneseno. Byl-li kandidát při ústní zkoušce reprobován, budiž hlasováno o lhůtě, před jejímž uplynutím kandidát nemůže býti připuštěn k opakování ústní zkoušky; opakování praktické zkoušky může býti v tomto případě prominuto.

8. O výsledku státní zkoušky s prospěchem vykonané vydá se kandidátovi vysvědčení, jež obsahuje:

- a) nacionále kandidátovo;
- b) vyličení postupu jeho vzdělání;
- c) den zkoušky a
- d) výsledek komisí určený.

9. Každý kandidát zapraví před zkouškou, když podává žádost za připuštění k ní, 20 zl. k rukám předsedy zkušební komise.

10. V ostatním, zejména o pravidlech pro reprobaci platí obdobně předpisy dané pro státní zkoušky na vysokých školách technických.

V. Státní zkouška na vysoké škole pro zemědělství týkající se vzdělání v hospodářství polním a lesním je blíže upravena min. nař. ze dne 18. května 1889 č. 80 ř. z.

VI. Státní zkoušky byly dále zavedeny na horních akademiích v Lubně a Příbrami nejvyšším rozh. ze dne 27. prosince 1894, v době, kdy tyto horní akademie byly povýšeny na školy vysoké, a sice byly zavedeny pro hornictví a hutnictví na školách odborných tamtéž zřízených.

Zkrácení důchodkové viz Přestupky důchodkové.

Zletilost viz Věk.

Zločiny.

I. Pojem.

Dle trestního zákona ze dne 3. září 1803 byly zločiny protizákonné činy a opomenutí, při nichž úmysl směřoval přímo k tomu, čím bezpečnost vůbec se poškozuje, a při nichž velikost poškození nebo nebezpečnější povaha okolností odůvodňuje trestní stíhání. Z této definice plynou tři podstatné známky zločinu a to:

1. Poškození právní musí býti bezprostředné t. j. čin musí porušovati právní řád ve státě sám a bezprostředně a nikoli snad toliko přičítati se opatřením k ochraně práva čelícím.

2. Úmysl musí směřovati k poškození právnímu a

3. poškození musí dosáhnouti určité velikosti neb okolnosti s činem spojené musí býti ve větší míře nebezpečny.

Tyto tři podstatné známky zločinu přijal i nynější trestní zákon. § 56 ustanovuje, že bezprostřední útok na právní řád jest podstatnou podmínkou zločinu, ať již útok tento čelí proti veřejné bezpečnosti nebo proti bezpečnosti jednotlivých osob; že ke zločinu se vyžaduje úmysl směřující ku právnímu poškození, plyne z § 1 tr. zák., dle něhož ke každému zločinu jest zapotřebí zlého úmyslu. Úmyslné, dolosní a kulposní činění jest nezbytnou podmínkou zločinu; beze zlého úmyslu není tudíž zločinu. Z toho nezbytně plyne důsledek, že, má-li se jistý skutek jako zločin přičítati, pachatel musel jednati netoliko vůbec se zlým úmyslem, nýbrž že musel ve svůj úmysl pojmuti všechny známky k pojmu zločinu potřebné; zlý úmysl musí tudíž všechny tyto známky pronikati (roz. ze dne 22. prosince 1879 č. 10.684, sb. č. 216).

Zlý úmysl jest podstatnou známkou zločinu, pročež § 4 tr. z. ustanovuje, že zločin pochází ze zlomyslnosti pachatelovy a nikoli z povahy